

ΚΒ'. Ἐν τισι τῶν οὐδετέρων ῥημάτων μετὰ τὸν ἀόριστον προστίθεται καὶ ἡ κατάληξις τοῦ μέσου ἀορίστου, εἴ ἐστιν εὐχρηστος, ὡς ἐν λ. ἀλϣδ. τοῦτ' αὐτὸ γίνεται, ἔνθα δεῖ καὶ μετὰ τὸν μέλλοντα, ὡς ἐν λ. κἀκδδ.

ΚΓ'. Ἐν τοῖς ῥήμασιν, ὧν ὁ ἀόριστος εὐχρηστός ἐστι καὶ μετὰ καὶ ἄνευ αὐξήσεως, ἡ πρόθεσις τίθεται πρὸ τοῦ ἀορίστου ἐν παρενθέσει ἐννοουμένη καὶ διὰ τὸν μέλλοντα, ὡς ἐν λ. πόλβδθιο.

ΚΔ'. Ἐν τοῖς ῥήμασιν, ὧν ὁ ἀόριστός ἐστιν ὁ αὐτὸς τῷ παρατατικῷ (πλὴν τῶν ἰδιαζουσῶν αὐτῷ καταλήξεων), ἔγραφη μετὰ τὸν ἐνεστώτα μόνος ὁ ἀόριστος· ἐν δὲ τιοῦτοις ὁ μέλλον σχηματίζεται περιφραστικῶς, ὡς ἐν λ. κἀρτεβδθιο.

ΚΕ'. Ἐν τοῖς συμμίκτοις ῥήμασι μετὰ τὸν σύνθετον ἢ θαμιστικὸν ἐνεστώτα, γράφονται αἱ καταληκτικαὶ συλλαβαὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τοῦ μέλλοντος, ὡς ἐν λ. πολαγίθιο. τῶν δὲ τιοῦτων ῥημάτων ὁ ἀόριστος σχηματίζεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ μέλλοντος τορπῆ τῆς καταλήξεως ηση εἰς ηκχ. ὅπου δὲ διαφέρει, σημειοῦται ὀλόγραφος ἐν τῷ Λεξικῷ.

ΚΣΤ'. Τῶν μέσων ῥημάτων αἱ κατάληξεις ἐτέθησαν μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνεργητικῶν, προηγουμένου τοῦ σημείου S, καὶ ἐπομένης τῆς ἐλληνικῆς καταλήξεως μαι, ὡς ἐν λ. πρελιμῆθιο Sμεσ.-εα.-μαι.

ΚΖ'. Τὰ παθητικὰ ῥήματα οὐκ ἐσημειώθησαν πανταχοῦ μετὰ τὰ ἐνεργητικά, ὡς σχηματιζόμενα κατὰ κανόνας εἴτε διὰ τῆς καταλήξεως εα, εἴτε περιφραστικῶς, πλὴν ὅπου τὸ μέσον καὶ τὸ παθητικὸν εἰσιν ὁμοίως εὐχρηστα εἰς εα, ὡς ἐν λ. προεβ'επιμῆθιο Sμεσ. καὶ παθ.-εα.-μαι. ὅπου δὲ μετὰ τὴν σημείωσιν μεσ. δὲν προστίθεται ἡ σημείωσις παθ. ἐννοεῖται, ὅτι τὸ παθητικὸν ἐκφράζεται μόνον περιφραστικῶς, ὡς ἐν λ. οὐδαλαλάθιο.